

PETER PAN

Komische musical

door
J.M. Barrie

Bewerking
PETER DENYER

Muziek
Barrie Bignold

vertaling
Koen Wassenaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PETER PAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER DENYER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2000 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **20** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Peter Pan

De Schattigjes:

Michael Schattig

John Schattig

Wendy Schattig

Nana - het kindermisje

Liza - de huishoudster

Mevrouw Schattig

Meneer Schattig

De indianen:

Opperhoofd Gehurkte Koe

Prinses Tijgerlelie

Minihaha

Maxihaha

Hohohaha

Hihahaha

Grote kleine panter

Kleine Beer

Machtige Muis

Sluipende vos

Magere wolf

Hongerige hond

Springend hert

Adder in het gras

Wijze buffel - de medicijnman

De zoekgeraakte jongens:

Nibs

Slightly

Tootles

Krullie

Tweeling 1

Tweeling 2

Kleintje

Zootje

Tubby

Jip

De zeemeerminnen:

Myrtle
Melanie
Miranda
Marlene

De piraten:

Kapitein James Haak
Bootsman Smee
Monsieur Starkey
Checko
Pasta
Dakraampjes
Sloffert
Cookson
Troffel
Vuilgrijns
Lever
Bill Jukes
Zwarte Mollie
Schurftige Annie
Malle Meg
Giftige Greta

De Krokodil - niet per se door een persoon gespeeld; is bij voorkeur een voortgetrokken decorstuk.

Tinkelbel - wordt verbeeld door een dansend lichtje.

Uiteraard kunnen rollen worden gedubbeld en in sommige gevallen kunnen, om het aantal personages kleiner te maken, teksten door anderen worden overgenomen.

Partituur verkrijgbaar bij de uitgever.

EERSTE BEDRIJF

Muziek 1: De ouverture

Aan het einde van de ouverture gaat het doek op. De lichten gaan aan op...

Eerste scène De Kinderkamer

John en Michael zijn in pyjama en spelen Peter Pan en de Piraten. Michael heeft een speelgoedzwaard en John zijn paraplu. Tijdens hun gevecht vliegen de kussens en stukken speelgoed door de kamer. Nana komt op en blaft tevergeefs.

John: Pak aan, schurk!

Michael: Je kunt mij nooit verslaan! Dit zal je leren!

John: Niet zo snel, valse hond! *(Wendy komt op)*

Wendy: Wat is hier aan de hand? John! Michael! Schei onmiddellijk uit met dat geschreeuw!

Michael: Het is Nana d'r schuld! Van haar mogen we ons spelletje niet afmaken!

Wendy: Omdat Nana weet dat het bedtijd is - en jullie hebben nog niet eens jullie tanden gepoetst. Naar de badkamer, jullie. Nu!

Michael: Ja, Wendy... *(Nana blaft en met Michael op haar rug gaat ze af)*

John: Sorry voor het lawaai, Wendy. We waren Peter Pan aan het spelen.

Wendy: Als dit het resultaat is, John, dan vertel ik jullie nooit meer een verhaal over Peter Pan...

John: Nee! Ik zal braaf zijn - dat beloof ik! Wanneer zie je Peter weer?

Wendy: Eerlijk gezegd... hij was hier gisterenavond! Hij vloog binnen door het raam en landde op de stoel bij het raam! Toen kwam Nana binnen en ze rende recht op hem af. Ze probeerde het raam dicht te krijgen...

John: Nee...!

Wendy: Peter vloog natuurlijk op tijd weg... maar toen zag ik dat Nana iets in haar bek had...

John: Wat dan?

Wendy: De schaduw van Peter! Toen Nana het raam dichtklapte, scheurde de schaduw van Peter af!

John: En wat heb je toen gedaan?

Wendy: Ik moest hem eerst bij Nana uit haar bek zien te krijgen. Die was er al weer vrolijk op aan het knagen. En toen.. Heb ik hem in een la verstopt!

John: Mag ik hem zien? Alsjeblieft?

Wendy: Natuurlijk, hij ligt hierin... *(ze opent de lade. John tuurt erin)*

John: Zijn ze altijd zo klein?

Wendy: Ik moest hem oprollen; anders paste hij niet. *(af roept mevrouw Schattig 'Wendy'. Dan komt zij op. De lade blijft openstaan)*

Mevrouw Schattig: Ah, Wendy, lieverd...

Wendy: U ziet er mooi uit vanavond, mama...

Mevrouw Schattig: Dank je, schat. Zo vaak gaan je vader en ik niet uit eten, dus vond ik het reden om extra mijn best te doen...

John: Is het een nieuwe jurk?

Mevrouw Schattig: Nee hoor, John - Vader zei: 'Een etentje op nummer 27 is nog geen reden voor een nieuwe jurk!' Dus heb ik wat kant gekocht en een oude jurk opgeknapt. *(Michael komt op op de rug van Nana)* Michael! Waarom lig jij nog niet in bed?

Michael: Omdat ik van Nana wel drie keer mijn tanden moest poetsen.

Mevrouw Schattig: En gelijk heeft ze. Goed zo, Nana! Wil jij Michael zijn drankje even pakken? *(Nana blaft en gaat af)* En nu alledrie naar bed. *(terwijl de kinderen in bed kruipen horen we af meneer Schattig roepen: Moeder! Moeder!)*

Kinderen: Dat is papa!! *(meneer Schattig komt op)*

Mevrouw Schattig: Wat is er, schat?

Meneer Schattig: Wat er is? Die stropdas; ik krijg hem niet gestropt. Niet om mijn nek. *(hij struikelt over de blokken)* Auw! Rond de post van het bed? O, ja hoor - wel twintig keer. Maar om mijn nek - vergeet het maar! Met geen mogelijkheid! Ik denk dat we vanavond maar moeten afzeggen!!!

Mevrouw Schattig: Laat mij eens proberen, schat... *(ze stropt zijn das)*

Meneer Schattig: Die stropdas heeft gewoon een eigen wil.

Mevrouw Schattig: Rustig nou maar...

Meneer Schattig: Waarom zou ik rustig zijn? Moet je zien hoe deze kamer eruit ziet. Overal liggen blokken!

Mevrouw Schattig: Je schopte ze zelf omver, George...

Meneer Schattig: Ik? Ja hoor, geef mij maar weer de schuld! Ik krijg overal de schuld van!!! Maar laat ik je dit vertellen. Dit komt er nou van als je een hond als kindermeisje neemt!

Wendy: Het was niet de schuld van Nana!

Meneer Schattig: Hoor je nou! *(mevrouw Schattig stropt zijn das. Onderhand komt Nana op. Om haar nek is een flesje drank met een lepel gebonden)*

Mevrouw Schattig: Is dat Michael zijn drankje, Nana? *(Nana blaft 'ja')*

Michael: Dat wil ik niet!

Meneer Schattig: Kom op Michael, drink je drankje als een man.
(mevrouw Schattig houdt Michael een lepel van het medicijndrankje voor, terwijl Wendy en Nana de blokken opnieuw opbouwen)

Michael: Dat wil ik niet! Nee!

Meneer Schattig: Toen ik zo oud was als jij, dronk ik zonder morren mijn drankje op.

Wendy: Ja, en dat drankje... uit Schotland - dat u soms wel eens drinkt, is nog veel viezer. Toch, papa?

Meneer Schattig: Veel viezer. En als ik die fles nu hier had - en helaas heb ik die niet - zou ik nu een slok nemen - alleen maar om jou een voorbeeld te geven, Michael! Dus drink op!

Michael: *(neemt zijn medicijn in)* Getver!

Meneer Schattig: Kijk aan! Het stelde niets voor. *(moeder doet een stap achteruit en gaat per ongeluk op de staart van Nana staan. Nana jankt van de pijn. In alle opschudding stoot meneer Schattig opnieuw de blokken om)*

Michael: Arme Nana!

John: U ging op haar staart staan!

Wendy: Doe toch eens voorzichtig, papa...

Mevrouw Schattig: Je hebt haar pijn gedaan, George! *(het gezin troost Nana)*

Meneer Schattig: Natuurlijk, geef haar maar een knuffel! En wie knuffelt mij? Niemand! Die hond blijft geen minuut langer hier in de kinderkamer!

Wendy: Wilt u Nana wegdoen?

Meneer Schattig: Ja. Bezwaar? Mag ik je eraan herinneren dat ik hier de baas ben in huis. Een hond hoort buiten in een hok - en dat zal gebeuren ook! Nu meteen! Liza! De kinderen hebben een echt kindermeisje nodig - Nana behandelt ze als haar puppies.

Mevrouw Schattig: Maar George, Nana is toch het liefste kindermeisje ter wereld?

Meneer Schattig: Misschien wel, maar ik geef de voorkeur aan eentje met kleinere oren en voeten! Liza! *(Liza komt op. Haar uiterlijk is nogal door de war)*

Liza: Ik ben meteen gekomen, meneer! Ik was in de keuken bezig...

Meneer Schattig: Ik wil dat je Nana naar de tuin brengt en haar daar aan de ketting legt!

Liza: Dat gaat toch niet! Kijk eens hoe ik eruit zie! Ik ben een vruchtentaart aan het bakken... Ik zit tot mijn oren onder de bloem en de rozijnen!

Meneer Schattig: Zou je niet eens gewoon doen wat je gezegd wordt!?

Liza: Pardon! Natuurlijk! Ik ken mijn plicht! Kom, Nana! *(ze gaat af met Nana. Wendy en mevrouw Schattig rapen de blokken bij elkaar)*

Meneer Schattig: En nu naar bed - allemaal... *(John en Michael gehoorzamen)* Het is de hoogste tijd.

John: Mag Wendy ons eerst nog een verhaaltje over Peter Pan vertellen?

Meneer Schattig: Wie?

Wendy: Peter Pan, papa - hij woont in Morgenland.

Meneer Schattig: Die plek bestaat niet. En Peter Pan trouwens ook niet!

Wendy: Jawel, papa!

Meneer Schattig: Je bent veel te oud om in dat soort onzin te geloven, Wendy! Volgens mij is het hoog tijd dat jij een eigen kamer krijgt.

Wendy: Nee, papa - alstublieft!

John: Wie moet ons dan verhaaltjes vertellen - als Wendy een eigen kamer heeft. *(Nana komt blaffend op en trekt Liza achter zich aan)*

Liza: Het spijt me. Ik weet niet wat Nana heeft. Ik kan haar niet houden!

Meneer Schattig: Stil Nana! Geef haar maar aan mij, Liza. Ik leg haar zelf wel aan de ketting. Luister goed, Wendy, dit is jouw laatste nacht in de kinderkamer - het wordt tijd dat je volwassen wordt! *(hij, Liza en een blaffende Nana gaan af)*

Wendy: Moet ik echt naar een eigen kamer, mama?

Mevrouw Schattig: Morgen is je vader wel afgekoeld. Dan zal ik met hem praten.

Wendy: Ik blijf veel liever hier.

Mevrouw Schattig: Ik weet dat hij soms nogal... bot kan zijn, maar hij houdt van jullie. Heel veel. Nou, kruip allemaal lekker in bed, dan kom ik jullie instoppen. *(ze zet de gaslampen lager)*

John: Ik hoop dat het etentje gezellig is, mama.

Mevrouw Schattig: Dank je, John... *(ze kust hem)*

Michael: Dag mam.

Mevrouw Schattig: Slaap lekker, lieverd, slaap lekker... *(geeft hem een kus. Meneer Schattig komt op)*

Meneer Schattig: Kom op, Irene - we komen te laat.

Mevrouw Schattig: Slaap lekker, lieverds.

Wendy: Dag mam... *(mevrouw Schattig opent de speeldoos en het speeldoosthema klinkt. **Muziekstuk 2: Music Box Theme.** Wendy zegt met wrok in haar stem)* Dag papa...

Meneer Schattig: *(op lievere toon)* Dag Wendy... Slaap lekker allemaal. *(meneer en mevrouw Schattig gaan af. We horen Liza 'Prettige avond' roepen. De voordeur slaat dicht. Tinkelbel vliegt de kamer in op zoek naar de schaduw van Peter... Ze vindt de schaduw in de lade en 'roept' vervolgens bij het raam: 'Peter.' Peter vliegt de kamer in. Nana blaft.*

Peter vliegt op. Nana blaft nogmaals. Peter vliegt terug naar het raam en maakt zijn kabel los)

Peter: Heb je mijn schaduw gevonden, Tink? *(Tinkelbel geeft antwoord en voert Peter naar de lade. Gehaast als hij is sluit hij Tinkelbel op in de lade)* Dat is me nog nooit gebeurd dat ik mijn schaduw verloor... Ik vraag me af hoe ik hem weer vast moet maken... Natuurlijk, ik weet het. Met zeep! *(Peter pakt de zeep die op de ladenkast ligt en probeert zijn schaduw vast te plakken. Het lukt niet. Hij gaat op de grond zitten en huilt. Wendy wordt wakker)*

Wendy: Waarom huil jij, jongen?

Peter: *(springt op)* Ik huil helemaal niet! Hoe heet jij?

Wendy: Wendy Moira Angela Schattig... en jij?

Peter: Peter Pan.

Wendy: Ik wist het! Waar woon je?

Peter: Bij de tweede ster rechts en dan rechtdoor tot de morgen.

Wendy: Wat een raar adres.

Peter: Helemaal niet!

Wendy: Ik bedoel, moet je dat ook zo op een envelop zetten?

Peter: Ik krijg nooit post.

Wendy: Maar je moeder toch wel?

Peter: Ik heb geen moeder.

Wendy: Arme Peter - dan kan ik me voorstellen dat je moest huilen!

Peter: Ik huilde niet om moeders! Ik huilde omdat ik mijn schaduw niet meer vastkrijg! Ik huilde trouwens helemaal niet.

Wendy: Typisch een jongen! Proberen je schaduw vast te plakken met zeep. Hij moet worden aangenaaid.

Peter: Wat is dat - aangenaaid?

Wendy: Wat ben jij dom? Ik doe het wel voor je... ga maar liggen. *(Peter gaat liggen met zijn kin op zijn handen. Wendy pakt een naaimandje)* Ik heb een naald en draad en een vingerhoed nodig. Het doet misschien wel een beetje zeer.

Peter: Ik zal niet huilen - ik heb mijn hele leven nog nooit gehuild. *(terwijl Wendy de schaduw aannaait, kronkelt Peter van de pijn en hij verbijt zich om niet te gaan huilen)*

Wendy: Wat een kreukels. Ik had je schaduw beter eerst kunnen strijken. Ziezo! *(er gaat een strijklicht aan waardoor Peter een enorme schaduw op de muur krijgt. Peter springt op en danst met zijn schaduw)*

Peter: Aha! Mijn schaduw is terug. Wat ben ik toch slim. *(hij kraait)* Wat ben ik toch ongelooflijk slim!

Wendy: Verwaand ventje! Ik heb zeker niks gedaan? *(Wendy gaat in haar bed liggen. Peter komt bij haar zitten)*

Peter: Ik kraai altijd als ik blij ben met mezelf, Wendy... Wendy... één meisje is meer waard dan twintig jongens... Wendy.

Wendy: Meen je dat echt, Peter?

Peter: Ja.

Wendy: Zal ik je dan een kus geven?

Peter: Okay... *(hij houdt zijn hand op)*

Wendy: Je weet toch wel wat een kus is?

Peter: Zodra ik hem van je krijg, weet ik het. *(Wendy denkt na en geeft hem dan de vingerhoed)* Dank je wel. *(hij steekt de vingerhoed aan zijn vinger en bewondert hem)* Wil je nu een kus van mij?

Wendy: Ja, graag... *(Peter geeft Wendy een dennenappel)* Oh... Een dennenappel... *(onzeker)* ... wat mooi! Ik zal hem aan deze ketting om mijn hals dragen... *(doet dat)* Hoe oud ben je, Peter?

Peter: Dat weet ik niet. Ik ben nog jong. Toen ik werd geboren, liep ik weg van huis. Dat kwam omdat mijn vader en moeder praatten over wat ik zou worden als ik groot was. Ik wil nooit een man worden. Ik wil altijd een jongetje blijven - en pret maken! Ik vraag me af waar Tinkelbel is gebleven?

Wendy: Wie is Tinkelbel?

Peter: Mijn elfje!

Wendy: Je elfje?

Peter: Ieder kind heeft een elfje - maar tegenwoordig weten kinderen zoveel, dat ze niet meer in elfjes geloven. En ieder keer als een kind zegt: 'Ik geloof niet in elfjes,' dan gaat er een elfje dood.

Wendy: Wat afschuwelijk!

Peter: Maar de mijne leeft nog... Tink!

Wendy: Is ze hier? In deze kamer?

Peter: Net nog wel! Hoor jij haar?

Wendy: Het enige wat ik hoor is het getinkel van belletjes...

Peter: Dat is Tink. Dat is elfentaal. Oeps! *(hij lacht)* Ik denk dat ik haar in de la heb opgesloten! *(hij bevrijdt Tinkelbel, die woedend rondvliegt)* Dat is geen taal voor een elfje! Natuurlijk spijt het me... maar hoe kon ik nou weten dat jij in de la zou zitten?

Wendy: Ik wou dat ze mijn elfje was... *(Tinkelbel antwoordt)* Wat zei ze, Peter?

Peter: Het was niet erg aardig... ze zei dat je een akelig en lelijk kind bent... en dat ze mijn elfje is. *(Tinkelbel antwoordt en vliegt het hondenhok in)* Ik ben geen sukkel! Tinkelbel haalt een hoop kattenkwaad uit. Ze heet zo omdat ze altijd belletjetrek doet bij andere elfjes.

Wendy: Oh... Woon je alleen in Morgenland, Peter?

Peter: Nee, ik woon daar met de zoekgeraakte jongens.

Wendy: Wie zijn dat?

Peter: Dat zijn kinderen die uit hun wandelwagen vallen, als hun moeder niet oplet. Als ze niet binnen zeven dagen worden opgehaald, worden ze naar Morgenland gestuurd. 'Versneld afgeschreven'. Ik ben hun aanvoerder.

Wendy: En in Morgenland zijn alleen maar jongens?

Peter: Natuurlijk - Meisjes zijn veel te slim om uit hun wandelwagen te vallen.

Wendy: Het is heel lief hoe jij over meisjes praat... je mag me nog een kus geven. *(Tinkelbel komt uit het hondenhek en kijkt naar ze)*

Peter: Ik dacht al dat je hem terug zou willen hebben... *(hij geeft de vingerhoed terug)*

Wendy: Oh nee... ik bedoelde geen kus... ik bedoelde een vingerhoed.

Peter: Wat is een vingerhoed?

Wendy: Ik zal het voordoen... *(ze kust hem op zijn wang)*

Peter: Grappig... *(hij wrijft over zijn wang)* ... zal ik je nu een vingerhoed geven? *(Wendy draait hem haar wang toe. Tinkelbel vliegt op haar af. Wendy geeft een gilletje en grijpt naar haar haar. Tinkelbel vliegt het raam uit)* Wat is er?

Wendy: Het was net alsof er iemand aan mijn haar trok.

Peter: Dat zal Tink zijn geweest. Zo ondeugend is ze nog nooit geweest...

Wendy: Waarom kom je vaak hierheen, Peter?

Peter: Omdat jij van die mooie verhalen vertelt, Wendy... Vooral die ene die je laatst vertelde over de prins die het meisje met het glazen muiltje niet kon vinden.

Wendy: Assepoester! Maar hij heeft haar wel gevonden... en ze leefden nog lang en gelukkig.

Peter: Ja! *(hij rent naar het raam)*

Wendy: Waar ga je heen?

Peter: Het aan de jongens vertellen...

Wendy: Blijf Peter... ik ken nog veel meer verhalen!

Peter: Ga met me mee, Wendy! Dan kan je ze aan de andere jongens vertellen.

Wendy: Dat gaat niet... wat zou mama wel niet denken? En trouwens... Ik kan niet vliegen.

Peter: Dat kan ik je leren! Ik zal je leren hoe je bij de wind op zijn rug springt en wegvliegt.

Wendy: Oh, geweldig! Ga je het ook aan John en Michael leren?

Peter: *(haalt zijn schouders op)* Als jij dat wilt.

Wendy: *(schudt haar broers wakker)* Wakker worden! Peter Pan is er en hij gaat ons leren vliegen!

John: In dat geval kom ik uit bed.

Michael: Ben jij echt Peter Pan?

Peter: Sst! Luister! *(in de verte horen we Nana blaffen. Het geluid komt dichterbij)* Allemaal terug naar bed en doe alsof je slaapt! *(de kinderen doen dit. Peter gaat het raam uit. Hij klikt zijn kabel aan. Dan komt Liza binnen. Als riem heeft Nana een wollen sjaal om en Liza kan haar nauwelijks houden. Nana blaft en vertrouwt het niet)*

Liza: Zie je nou wel, achterdochtige hond! Ze zijn volkomen veilig! Niets aan de hand! Ze slapen allemaal als een roos. Hoor eens hoe rustig ze ademen... *(John en Michael snurken om het hardst. Nana blaft)* En nou schei je uit, Nana. Als je nog een keer blaft dat ga ik de baas en bazin ophalen van het etentje... en dan ben je nog niet jarig. Meekomen jij! *(ze gaat af met de tegenstribbelende Nana: Peter verschijnt in het raam)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto